

aldrig opstå, hvis det var en kvalificeret lærer og en kvalificeret censor.

Men jeg vil alligevel prøve at gentage mit spørgsmål: Hvorfor er det sådan, at evalueringsformen og eksamensformen på uddannelsesinstitutionerne ikke må hænge sammen med undervisningsformen, hvis den er projekt- og gruppeorienteret? Og hvorfor må eksamens- og evalueringsformerne heller ikke tåle sammenligning med dem, man gennemfører i virksomheder og offentlige institutioner, hvor der foregår evalueringer af både grupper, den enkeltes arbejde i grupper og den enkeltes værdi som selvstændigt individ?

Der er faktisk ingen, som har foreslået, at der skal være forbud mod individuelle eksamener, så hvorfor skal der være den forskel? Kunne ministeren ikke prøve at forklare det?

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Jamen vi kan jo ikke komme væk fra det centrale, som jeg har forsøgt at forklare et par gange her og nu og også i det timelange samråd, vi havde i Videnskabsudvalget. Som også citatet viser, mener vi, at vi får det mest reelle billede ved en individuel bedømmelse, og jeg vil også gerne citere en undersøgelse fra Aarhus Universitet, som i 2003 og 2004 lavede en opgørelse over 72.276 prøver.

Opgørelsen viste, at de studerende, der havde været til gruppeprøver, blev bedømt mere ensartet end de studerende, der havde været til individuelle prøver. Jeg synes, det blot er med til at understrege, hvorfor det er vigtigt, at der gives en individuel bedømmelse, uanset i hvilken sammenhæng vi skal bruge den, som hr. Per Clausen har forsøgt at formulere det i forbindelse med sine spørgsmål.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Der har meldt sig en medspørger, hr. Jens Peter Vernersen.

Jens Peter Vernersen (S):

Københavns Handelshøjskole må vel også af ministeren betragtes som meget erhvervsrettet. Uddannelserne er i meget høj grad målrettet erhvervslivet på den skole, og de studerende løser opgaver og udfører projekter sammen, selv til cand.merc.-studier afsluttende prøve.

Hvis to studerende har lavet et projekt sammen, er det så ikke rimeligt, at de også forsvare det projekt i fællesskab? Det kunne jo ske, at den ene af de to studerende havde tilført projektet

noget, som den anden måske ikke fuldt ud har været opmærksom på, og er det ikke rimeligt, at man, når man har udført et projekt sammen, også kan forsvare det sammen?

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Nej, det synes jeg ikke, og det synes jeg ikke af de grunde, som jeg nu har gentaget adskillige gange her i spørgetiden.

Jens Peter Vernersen (S):

Det vil sige, at ministeren overhovedet ikke agter at tage hensyn til, at to studerende har brugt et langt forløb på at udføre et projekt. De har hver især bidraget til det, men ministeren forlanger altså, at hver enkelt af de to studerende skal kunne forsvare projektet, selv om det måske er den anden studerende, som har bidraget med noget væsentligt. Det vælger ministeren altså at se fuldstændig bort fra, men tror ministeren ikke, det skulle overvejes bare en enkelt gang mere?

Kl. 15.55

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Til det første kan jeg sige ja, og til det sidste kan jeg sige nej.

Per Clausen (EL):

Jeg kan forstå, at ministeren mener, at han nu har svaret på vores spørgsmål, og at han derfor kan gå over til kun at sige enten ja eller nej. Det kunne man ønske, for så ville det blive klarere, men det bliver det bare ikke. Vi står tilbage med en minister, hvis eneste argument er, at regeringen har ret. Det er et skidt argument, og jeg tror ikke, man ved en individuel eksamen ville klare sig godt med det. I et gruppearbejde ville det gå skidt, det kan jeg godt love, men heller ikke ved en individuel eksamen ville det gå godt.

Jeg vil bare spørge ministeren: Hvad med de indsigelser, de synspunkter og de holdninger, som nu strømmer ind fra universiteterne og fra andre uddannelsesinstitutioner? Vil man overhovedet lytte til dem? Eller er det sådan, at nu står det i regeringsgrundlaget, og det støtter hr. Jesper Langballe og Dansk Folkeparti, fordi de vil have universiteterne tilbage til tiden før 1968? Er der ikke mere at snakke om, kører det bare? Og er diskussionerne og overvejelserne på universiteterne sådan set spild af tid, fordi ministeren fremover kun vil svare ja og nej og: Jeg har ret, fordi jeg har ret?